

ÎNCHEIERE

30 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Zinaida Munteanu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Maftei și Gheorghe Maftei împotriva Zinaidei Munteanu și Nadejdei Dosca, intervenient accesoriu notarul public Galina Gonciaruc cu privire la recunoașterea parțial nulă a certificatului de moștenitor legal și a contractului de donație, recunoașterea dreptului de proprietate și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La 04 august 2016, Vasile Maftei și Gheorghe Maftei au depus cerere de chemare în judecată împotriva Zinaidei Munteanu și Nadejdei Dosca, intervenient accesoriu notarul public Galina Gonciaruc cu privire la recunoașterea parțial nulă a certificatului de moștenitor legal și a contractului de donație, recunoașterea dreptului de proprietate și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au menționat că, sunt fiii lui Ivan Maftei, decedat la XXXXX, care la rândul său este fiul lui Vasilii Maftei, decedat la XXXXX și a Elenei Maftei, decedată la XXXXX.

După decesul bunicii Elena Maftei, bunelul Vasilii Maftei s-a căsătorit cu Liuba Maftei, iar la momentul recăsătoriei lui Vasilii Maftei cu Liuba Maftei, tatăl Ivan Maftei și mama Maria Maftei au locuit într-o gospodărie comună cu Vasile Maftei, până la decesul acestora. Mai mult decât atât, tatăl lor, Ivan Maftei a locuit în acea gospodărie și după decesul lui Vasilii Maftei.

Relevă reclamanții că, la momentul decesului bunelului Vasilii Maftei, la XXXXX, moștenitori legali erau: fiul acestuia Ivan Maftei (tatăl reclamanților), născut la XXXXX și decedat la XXXXX, și soția Liuba Maftei, născută la XXXXX și decedată la XXXXX. Astfel, după decesul lui Vasilii Maftei, fiul acestuia Ivan Maftei împreună cu soția defunctului – Liuba Maftei au acceptat de fapt moștenirea bunului imobil: casă de locuit, identificată prin numărul cadastral XXXXX, amplasată pe terenul cu numărul cadastral XXXXX din str. XXXXX, însă nu și-au legalizat drepturile sale asupra cotei-părți din imobilul moștenit.

Succesiv, în baza certificatului de moștenitor legal din XXXXX, înregistrat la notarul public Galina Goncearuc sub nr. XXXXX, Nadejda Dosca a devenit proprietar al bunului imobil: casă de locuit, identificată prin numărul cadastral XXXXX, amplasată pe terenul cu numărul cadastral XXXXX din str. XXXXX, avere ce a aparținut Liubei Maștei, decedată la XXXXX.

Succesiv, în baza contractului de donație a imobilului din XXXXX, înregistrat la notarul public Galina Goncearuc sub nr. XXXXX, Nadejda Dosca a donat necondiționat în proprietate deplină și posesie Zinaidei Munteanu imobilul ce-l deține cu drept de proprietate: terenul cu modul de folosință pentru construcții, cu suprafața de 0,1846 ha, cu numărul cadastral XXXXX și casa de locuit, cu suprafața la sol de 105 m.p., identificată prin numărul cadastral XXXXX, amplasat în XXXXX.

În acest sens, reclamantii consideră că contractul de donație din XXXXX, înregistrat la notarul public Galina Goncearuc sub nr. XXXXX și certificatul de moștenitor legal din XXXXX, înregistrat la notarul public Galina Goncearuc sub nr. XXXXX a averii Liubei Maștei, decedată la XXXXX, ca fiind ilegale. Or, Nadejda Dosca are dreptul de moștenitor legal asupra ½ cotă-parte din patrimoniul succesoral rămas după decesul lui Vasilii Maștei, adică cota-parte ce a moștenit-o Liuba Maștei.

La caz, menționează că, Liuba Maștei a devenit proprietară a acestui imobil în urma moștenirii averii lui Vasilii Maștei, ultimul fiind proprietar al imobilului în baza certificatelor cu privire la dreptul de proprietate asupra cotelor-părți din proprietatea comună în devălmășie nr. XXXXX și nr. XXXXX din XXXXX.

Suplimentar, reclamantii invocă faptul că, de la momentul nașterii au locuit permanent împreună cu părinții în imobilul în litigiu, în care continuă să locuiască până în prezent, chiar și în perioada când s-au schimbat proprietarii Nadejda Dosca și Zinaida Munteanu. Mai mult decât atât, au efectuat reparația casei, fapt confirmat inclusiv prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 17 mai 2016.

Totodată, reclamantii susțin că, nu au omis termenele de adresare în judecată, deoarece în sensul Codului civil, nulitatea absolută a actului juridic este imprescriptibilă, iar documentele de moștenire nu le-au perfectat din motiv că la momentul deschiderii moștenirii unul era minor, iar celălalt exercita serviciul militar și se aflau parțial în custodia statului.

Solicită admiterea acțiunii; a recunoaște ca fiind parțial nul certificatul de moștenitor legal din XXXXX, înregistrat la notarul public Galina Goncearuc sub nr. XXXXX, eliberat pe numele Nadejdei Dosca, în partea moștenirii asupra ½ cotă-parte din averea Liubei Maștei, decedată la XXXXX; a recunoaște parțial nul contractul de donație din XXXXX nr. XXXXX încheiat între Nadejda Dosca și Zinaida Munteanu, prin care Nadejda Dosca a donat Zinaidei Munteanu terenul cu destinație construcții, cu suprafața de 0,1846 ha, cu numărul cadastral XXXXX și construcția, cu suprafața de 105 m.p., cu numărul cadastral XXXXX amplasate în sXXXXX, în partea înstrăinării a ½ cotă-parte din imobil; a recunoaște după Gheorghe Maștei și Vasile Maștei dreptul de proprietate asupra ½ cotă-parte din terenul cu destinație construcții cu suprafața de 0,1846 ha, cu numărul cadastral XXXXX și construcția cu suprafața de 105 m.p., cu numărul cadastral XXXXX, amplasate în XXXXX; și compensarea cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în mărime de 1 137,20 de lei achitată la depunerea cererii de chemare în judecată și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2 300 de lei (f.d. 2-3, 118 vol. I).

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni din 02 decembrie 2016 (f.d. 119-120, 122-125 recto-verso vol. I) s-a admis acțiunea; s-a recunoscut parțial nul certificatul de moștenitor legal din XXXXX, înregistrat la notarul public Galina Gonciaruc cu nr. XXXXX, eliberat pe numele Nadejdei Dosca în partea moștenirii a ½ cotă-parte din averea Liubei Maftעי, decedată la XXXXX; s-a recunoscut parțial nul contractul de donație din XXXXX nr. XXXXX încheiat între Nadejda Dosca și Zinaida Munteanu asupra terenului cu destinație construcții, cu suprafața de 0,1846 ha, cu numărul cadastral XXXXX și construcția cu suprafața de 105 m.p. cu numărul cadastral XXXXX amplasate în XXXXX, în partea înstrăinării a ½ cotă-parte din aceste imobile; s-a recunoscut după Gheorghe Maftעי și Vasile Maftעי dreptul de proprietate asupra ½ cotă-parte din terenul cu destinație construcții, cu suprafața de 0,1846 ha, cu numărul cadastral XXXXX și construcția cu suprafața de 105 m.p., cu numărul cadastral XXXXX amplasate XXXXX; și s-a încasat din contul Zinaidei Munteanu și Nadejdei Dosca în beneficiul reclamanților Vasile Maftעי și Gheorghe Maftעי cheltuielile de judecare a pricinii ce sunt formate din plata taxei de stat la momentul depunerii cererii de chemare în judecată în mărime de 1 137,20 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2 300 de lei, iar în total suma de 3437,20 de lei.

În consolidarea soluției adoptate, prima instanță a reținut că, până la decesul lui Vasilii Maftעי (bunelul reclamanților în speță), tatăl reclamanților – Ivan Maftעי împreună cu familia sa a locuit în imobilul litigios, care aparținea cu drept de proprietate lui Vasilii Maftעי. Iar, după decesul acestuia, în imobil au continuat să locuiască soția defunctului Vasilii Maftעי – Liuba Maftעי și fiul acestuia – Ivan Maftעי împreună cu soția și copiii săi Vasile Maftעי și Gheorghe Maftעי (reclamanții în speță).

Astfel, instanța inferioară a constatat că la momentul deschiderii dosarului de succesiune, moștenitori ai averii rămase după decesul lui Vasilii Maftעי în cote părți egale erau soția acestuia Liuba Maftעי și fiul Ivan Maftעי, care de fapt au intrat în posesia averii succesoriale după decesul lui Vasilii Maftעי, însă, nu și-au legalizat drepturile de proprietate asupra averii moștenite.

Respectiv, după decesul lui Ivan Maftעי, succesori ai averii acestuia au devenit fiii Vasile Maftעי și Gheorghe Maftעי, care, la rândul lor, au intrat în posesia averii succesoriale după decesul tatălui, se folosesc de bunul imobil moștenit, însă, nu și-au legalizat dreptul de proprietate asupra averii moștenite.

Astfel, prima instanță a conchis că certificatul de moștenitor legal nr. XXXXX din XXXXX, eliberat pe numele Nadejdei Dosca urmează a fi declarat nul în partea moștenirii a ½ cotă-parte din averea succesorală rămasă după decesul Liubei Maftעי, or, la eliberarea acestuia, notarul public Galina Gonciaruc nu a stabilit cercul de persoane care au dreptul la moștenirea rămasă după decesul lui Vasilii Maftעי, astfel reclamanții Vasile Maftעי și Gheorghe Maftעי au fost lipsiți de dreptul la moștenirea rămasă după decesul tatălui lor Ivan Maftעי, fiul lui Vasilii Maftעי.

Subsecvent, prin prisma art. 219 alin. (2) din Codul civil, instanța inferioară a ajuns la concluzia de a declara nul și contractual de donație nr. XXXXX din XXXXX, prin care Nadejda Dosca a donat Zinaidei Munteanu terenul cu destinație construcții, cu suprafața de 0,1846 ha, cu numărul cadastral XXXXX și construcția cu suprafața de 105 m.p., cu numărul cadastral XXXXX amplasate în XXXXX, în partea înstrăinării a ½ cotă-parte din acest imobil. Or, această pretenție are caracter

subordonat în raport cu pretenția privind recunoașterea parțial nulă a certificatului de moștenitor legal.

Succesiv, ținând cont de faptul că s-a ajuns la concluzia temeiniciei pretențiilor principale și necesității admiterii acestora, prima instanță a conchis, prin prisma art.94 și art. 96 din Codul de procedură civilă, necesitatea încasării din contul Zinaidei Munteanu și Nadejdei Dosca în beneficiu reclamanților Vasile Maftei și Gheorghe Maftei suma de 1 137,20 de lei cu titlu de compensare a taxei de stat achitată la momentul depunerii cererii de chemare în judecată și suma de 2 000 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 (f.d. 190, 191-197 vol. I) s-a respins apelul declarat de Zinaida Munteanu și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Strășeni din 02 decembrie 2016.

La 15 august 2017, Zinaida Munteanu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Strășeni din 02 decembrie 2016, cu pronunțarea unei hotărâri noi în sensul respingerii integrale a acțiunii (f.d. 2-5 vol. II).

În motivarea recursului a reiterat motivele de fapt ce țin de fondul cauzei și a invocat că, instanțele inferioare au interpretat în mod eronat art. 1516 din Codul civil. De asemenea, relevă că instanțele de fond au apreciat arbitrar suportul probator, or, în speță nu au fost administrate probe care ar confirma faptul intrării lui Ivan Maftei (tatăl reclamanților) în posesia averii succesorală rămasă în urma decesului lui Vasiliu Maftei.

Aderent, consideră că instanțele inferioare eronat au recunoscut nulitatea absolută a certificatului de moștenitor legal din XXXXX și a contractului de donație nr. XXXXX din XXXXX, or, nulitatea absolută este declarată prin lege, iar instanța de judecată poate doar să o constate. Mai mult decât atât, constatările instanțelor inferioare (care în opinia recurentei nu corespund realității), ar fi proprie prevederilor art. 228 alin. (1) din Codul civil, care se referă la nulitatea relativă, și nicidecum art. 217 alin. (1) din Codul civil care guvernează nulitatea absolută.

În concluzie, invocă faptul că în speță este omis termenul de prescripție a apărării drepturilor succesorală.

Prin recursul suplimentar din 29 august 2017, Zinaida Munteanu relevă că, instanțele inferioare eronat au ajuns la concluzia recunoașterii după Gheorghe Maftei și Vasile Maftei a dreptului de proprietate asupra ½ cotă-parte din bunul imobil litigios, rămas după decesul tatălui Ivan Maftei, care l-a rândul său la acceptat în urma decesului lui Vasiliu Maftei. Or, Gheorghe Maftei și Vasile Maftei sunt succesori de clasa a II-a, iar Zinaida Munteanu, fiind sora lui Ivan Maftei și fiica lui Vasiliu Maftei, este succesori de clasa I.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră că, în speță, calea de atac a fost demarată în interiorului termenului legal, deoarece actul judecătoresc de dispoziție recurat datează cu 15 iunie 2017 (f.d.190, 191 vol. I), iar cererea de recurs a fost depusă la 15 august 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe recurs (f.d. 5vol. II), ultima zi legală de exercitare a căii de atac fiind 15 august 2017.

Completul de admisibilitate apreciază memoriul înserat în cererea de recurs ca

fiind lipsit de substanță, deoarece argumentul recurenței precum că, instanțele inferioare au interpretat în mod eronat art. 1516 din Codul civil, nu poate fi acceptat de către instanța de recurs.

Or, conform art. 1516 alin. (3) din Codul civil, succesiunea se consideră acceptată când moștenitorul depune la notarul de la locul deschiderii succesiunii o declarație de acceptare a succesiunii sau intră în posesiunea patrimoniului succesoral.

În sensul normei precitate, persoanele care au vocație la moștenire (moștenitorii legali și testamentari) dobândesc calitate de moștenitori prin acceptarea moștenirii. Astfel, prin intrarea în posesiunea patrimoniului succesoral de fapt se înțelege: administrarea, asigurarea, exercitarea folosinței asupra bunurilor succesorale, achitarea cheltuielilor comunale aferente imobilului din masa succesorală, plata impozitelor și alte acte ce demonstrează intenția moștenitorului de a accepta moștenirea.

La caz, instanța de recurs constată că, în cadrul judecării cauzei, recurenta Zinaida Munteanu a recunoscut că, în timpul vieții, Ivan Maftei, fiul lui Vasilii Maftei și tata intimaților Vasile Maftei și Gheorghe Maftei (reclamanții în speță), a locuit împreună cu familia sa în casa ce aparținea cu drept de proprietate lui Vasilii Maftei, adică bunul imobil în litigiu. Iar după decesul lui Vasilii Maftei, fiul acestuia – Ivan Maftei, tatăl intimaților Vasile Maftei și Gheorghe Maftei, a continuat să locuiască în această casă împreună cu intimații Vasile Maftei și Gheorghe Maftei. Ba mai mult ca atât, începând cu anul 1999, Vasilii Maftei s-a mutat cu traiul în casa soției sale Liuba Maftei, unde a și decedat (f.d. 113-114 vol. I).

Cumul circumstanțelor relevate denotă caracterul declarativ al alegațiile recurenței precum că, în speță nu au fost administrate probe care ar confirma faptul intrării lui Ivan Maftei (tatăl reclamanților) în posesia averii succesorale rămase în urma decesului lui Vasilii Maftei. Or, prin prisma art. 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă care prescrie că, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat, intimații Vasile Maftei și Gheorghe Maftei erau degrevați de probarea acestui fapt.

Succesiv, nu pot fi acceptate nici argumentele recurenței Zinaida Munteanu precum că, în speță, instanțele inferioare eronat au recunoscut nulitatea absolută a certificatului de moștenitor legal din XXXXX și a contractului de donație nr. XXXXX din XXXXX, or, nulitatea absolută este declarată prin lege, iar instanța de judecată poate doar să o constate.

La acest capitol, instanța de recurs decelează că, în conformitate cu art. 217 alin.(1) din Codul civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată o invocă din oficiu.

Astfel, în interpretarea Capitolului III din Codul civil (nulitatea actului juridic) nulitatea este sancțiunea care se aplică în cazul în care la încheierea actului juridic civil nu se respectă condițiile de valabilitate. Nulitatea este mijlocul prevăzut de lege pentru a asigura respectarea condițiilor de valabilitate a actului juridic. În măsura în care un act juridic concret nu respectă aceste condiții, el este lipsit de efectele sale prin intermediul nulității.

Nulitatea absolută este sancțiunea pentru nerespectarea normei ce ocrotește un interes general.

Totodată, completul de admisibilitate notează că art. 64 din Legea nr. 1453 din

08 noiembrie 2002 cu privire la notariat consemnează în alin. (5) că, până la eliberarea certificatului de moștenitor legal sau testamentar, notarul stabilește cercul de persoane care au dreptul la succesiune și la rezerva succesorală, prevenind moștenitorul despre răspunderea ce îi revine pentru tănuirea faptului existenței altor moștenitori.

Astfel, în condițiile speței, odată cu încălcarea procedurii de eliberare a certificatului de moștenitor legal din XXXXX, înregistrat la notarul public Galina Goncearuc sub nr. XXXXX, eliberat pe numele Nadejdei Dosca, survine *uno icto* sancțiunea de nulitate a acestuia.

La fel, sunt lipsite de suport și argumentele recurente cu privire la aplicarea prevederilor art. 228 alin. (1) din Codul civil și nicidecum a dispozițiilor art. 217 alin.(1) din Codul civil. Or, norma invocată guvernează nulitatea actului juridic încheiat prin dol. La caz, urmează a fi taxat că „dolul” constă în inducerea în eroare a unei persoane prin mijloace dolosive sau viclene pentru a o determina să încheie un act juridic. Astfel, pentru ca dolul să fie temei de anulare a actului juridic este necesar ca eroarea să fie determinantă pentru încheierea actului juridic, așa încât să fie evident că fără aceste mijloace, cealaltă parte n-ar fi încheiat actul.

Având în vedere că între recurenta Zinaida Munteanu și intimații Vasile Maței și Gheorghe Maței nu există încheiat vreun act juridic, care ar fi supus examenului de legalitate, este incert în ce constă dolul și inducerea în eroare. Astfel, circumstanța relevată exclude aplicabilitatea nulității actului juridic încheiat prin dol.

Cu titlu de consecință, nu pot fi acceptate nici alegațiile recurente cu privire la tardivitatea acțiunii, or, prin prisma art. 217 alin. (3) din Codul civil, acțiunea în constatare a nulității absolute este imprescriptibilă.

Succesiv, completul de admisibilitate constată lipsa de substanță și a argumentelor cuprinse în cererea de recurs suplimentară din 29 august 2017, deoarece, faptul că Zinaida Munteanu este succesori de clasa I a patrimoniului succesoral rămas după decesul lui Vasiliu Maței, iar intimații Gheorghe Maței și Vasile Maței sunt succesori de clasa a II-a, nu are relevanță cu obiectul acțiunii dedus judecării.

La acest capitol, este de notat faptul că, obiectul acțiunii civile îl formează pretențiile reclamantului față de pârât, adresate instanței de judecată în scopul apărării propriilor drepturi și care reies din raportul material-litigios și în privința cărora instanța de judecată urmează să se expună prin hotărâre.

Prin urmare, pretențiile în privința cărora trebuie să se expună instanța de judecată au fost înaintate de către Gheorghe Maței și Vasile Maței și constau în recunoașterea ca fiind parțial nulul certificatul de moștenitor legal din XXXXX, înregistrat la notarul public Galina Goncearuc sub nr. XXXXX, eliberat pe numele Nadejdei Dosca; recunoașterea ca fiind parțial nulul contractul de donație din XXXXX nr. XXXXX încheiat între Nadejda Dosca și Zinaida Munteanu, prin care prima a donat celei din urmă terenul cu destinație construcții, cu suprafața de 0,1846 ha, cu numărul cadastral XXXXX și construcția, cu suprafața de 105 m.p., cu numărul cadastral XXXXX amplasate în sXXXXX; precum și recunoașterea dreptului de proprietate a lui Gheorghe Maței și Vasile Maței asupra ½ cotă-parte din bunul nominalizat supra.

La caz, din sensul pretențiilor formulate, completul de admisibilitate taxează că,

în speță, recurenteii Zinaida Munteanu îi sunt opozabile doar raporturile juridice ce reies din contractul de donație a imobilului din XXXXX, înregistrat la notarul public Galina Gonciaruc sub nr.XXXXX, nu și raporturile juridice de succesiune a patrimoniului rămas după decesul lui Vasilii Maței.

Astfel, în situația în care recurenta Zinaida Munteanu a constatat că are pretenții proprii asupra obiectului material a acțiunii, avea pozitivă de a înainta în temeiul art. 172 din Codul de procedură civilă acțiune reconvențională, declarându-și astfel propriile pretenții asupra obiectului litigiului.

Distinct ipotezei relevate, instanța de recurs consideră oportun de a remarca și faptul că, la semnarea contractului de donație a imobilului din XXXXX, înregistrat la notarul public Galina Gonciaruc sub nr.XXXXX, a participat doar o singură persoană, și anume Zinaida Munteanu. Or, din conținutul acestuia rezultă indubitabil că, la semnarea acestuia, „donatorul” Nadejda Dosca a fost reprezentată de „donatarul” Zinaida Munteanu în baza procurii autentificate de notarul Galina Gonciaruc la 18 martie 2014. Prin urmare, donatarul Zinaida Munteanu și-a donat sie însuși, din numele donatarului Nadejda Dosca, bunul imobil format din terenul cu modul de folosință pentru construcții, cu suprafața de 0,1846 ha, cu numărul cadastral XXXXXși casa de locuit, cu suprafața la sol de 105 m.p., identificată prin numărul cadastral XXXXX, amplasat în XXXXX.

Memoriul constatat de completul de admisibilitate, și expus supra, certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece recurenta nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Or, temeiurile înserate în cererea de recurs sunt distincte procedurii în recurs, circumstanță care evidențiază caracterul declarativ al acestuia, lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Zinaida Munteanu nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că Zinaida Munteanu a depus prezenta cerere de recurs după ce a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „*Levages Prestations Services*” *împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50*).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenteii Zinaida Munteanu i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și

raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67*)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Zinaida Munteanu în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Zinaida Munteanu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță